

Datum: 26.05.2016

Medij: Politika

Rubrika: Pogledi

Autori: Stanislava Pak Stanković

Теме: Tomislav Nikolić; Stanislava Pak Stanković

Напомена:

Površina: 591

Tiraž: 0

Strana: 14

Naslov: Ko sklanja Nikolića sa političke scene

ЛИЧНИ СТАВ

Ко склања Николића са политичке сцене

Сваки потез и изјава председника Републике окретани су, извртани из контекста, вивисецирани и злоупотребљени. Речи хвале које долазе од високих званичника, научника, уметника током сусрета, извргнуте су руглу

Станислава
Пак
Станковић*

Слобода говора и исказивања мишљења једна је од основних тековина савремене цивилизације. Велики су мислиоци снисходљиво опхођење према власти поистовећивали са издајом. Међутим, да би неко могао да критикује или хвали власт, конкретно председника, мора да буде обавештен о томе шта он ради.

У протекле четири године, а посебно у последње две, грађани не само да немају прилику да на прави начин, у медијима, прате председникове активности, већ углавном имају прилику да прочитају најгоре измишљотине и бљувотине, које неко може да сабере на једном месту. То није случајна, изолована појава, већ организована и оркестрирана хајка на легитимно изабраног председника и чланове његове породице.

Или да будем прецизнија: у питању је медијски линч. Поставља се питање коме је толико стало да уклони Николића са политичке сцене?

Да се пристојан човек запита да ли верује својим очима, или се пред њим настава ријалити, којим нас свакодневно засипају са свих страна. Таблоидна стварност скреће пажњу са онога што се дешава у реалном животу и већ готово почињемо да верујемо глупости које смо прочитали, видели и престајемо да верујемо свом разуму.

Данас није вест позитивна ствар коју неко учини за Србију. То не продаје новине, не повећава тираж, не продаје рекламни простор. Механизми за привлачење медијске пажње су очигледни. Нема их много, али свакако у себи не садрже ништа племенито ни морално. Постоје, међутим, они ретки храбри појединци, који и даље верују да ће, чинећи добро за сво-

ју земљу, радећи вредно и посвећено, допрети до медија, како би грађани били упознати са оним што је урађено. Они који са собом воде најмању могућу делегацију, смањују број дана боравка на путу до границе људске издржљивости. Они који отворе многа врата, а радо би водили 20 новинарских екипа, како би јавност била упозната са детаљима, међутим, немају буџет за то, па сарадници раде у смањеном саставу, раде и на крају у медијима од државне посете нема ни два-три реда, ни десетак секунди.

Поставља се питање: коме смета чињеница да је за четири године председник Николић био у 81 посети? Које смета то што председник Кине од свих званичних посета у Европи, долази прво у Србију? То што је са председником Кине успоставио лично пријатељство, као и са председником Русије и веома близак однос са председником САД и немачком канцеларком? Направио историјско помирење са Мађарском и успоставио изванредне односе са председником те земље? То што након његових посета, бројни инвеститори долазе у Србију? То што је успоставио и/или обновио пријатељства широм Латинске Америке, Азије, Африке, бивше СССР, Европе?

Резултати међународних активности су бројни: међудржавни споразуми, бројни сусрети са значајним инвеститорима, високо уважавање на сваком кораку и огромна и неподељена пажња тамошњих медија, у Србији имамо два-три маргинална текста, рецимо у рубрици „друштво“, и муву која је слетела на председников нос. Жалосно, заиста и опасно.

Од огромног успеха који је остварен у нашим медијима нема ништа или готово ништа. Рецимо, напор да Косово не постане члан Унеска или неусвајање Декларације о Сребреници, затим, инсистирање на неприхватању српске кривце за почетак

Првог светског рата, на чему је председник марљиво радио читаву годину дана.

Поједини таблоиди су веома моћни, чак „утичу“ и на светску јавност. Наиме, пре нешто више од годину дана, вратили смо се из званичне посете Ватикану, због престанка рада мотора авиона владе Србије, којом приликом смо падали читавих 2,7 км и правим чудом остали живи. Волшебном информацијом која је незаконито доспела до Блица, испало је да се нисмо вратили због застрашујућег инцидента у ваздуху, већ због некакве просуте кафе. Бесмислена спинована прича из куло-

Фото А. Васиљевић

ра, који презиру своју земљу и легално изабраног председника је обишла свет и наравно доспела у Ватикан. Током посете Ватикану, која је уследила након пола године, чули смо причу да је посета одложена због кафе! А то што је папа Франциско на предлог председника Николића у пријатељском разговору у Ватикану, одлучио да се питање канонизације Алојзија Степинца, разматра са представницима Српске православне цркве о томе није у нашим медијима било ни речи!

Каква срамота за Србију. Рекла бих да поједини креатори јавног мњења, намерно затварају очи пред далекосежним последицама таквих медијских манипулација. Ова је очигледно имала за циљ да скрене пажњу са чињенице да се десило пропуст, који је могао да доведе до погибје председника републике и његовог тима.

Поставља се питање како ће грађани оценити рад председника Републике који је четири године практично био у медијској блокади, а изложен најпрљавијој медијској кампањи у историји Србије. Сваки потез, изјава били су окретани, извртани из контекста, вивисецирани и злоупотребљени. Речи хвале које долазе од високих званичника, научника, уметника током сусрета, извргнуте су руглу. Толика незрелост, тешко може да се разуме. Чини се да им не допире до свега да непоштовањем свог председника, унижавају сопствену земљу, а самим тим и себе.

„Нисам се сусретао са много председника који тако добро познају културу и историју“ рекао је нобеловац Марио Варгас Љоса. Авај, то је прошло потпуно незапажено, јер је било објављено у двама новинама, ретким које се боре да преживе и сачувају ниво и углед. Уверена сам да то, ипак неће проћи. Да ће памет надвладати насилије, које добија нове и зачуђујуће нове појавне облике.

Председник је јасно рекао да се за свог мандата неће бавити лажима разних таблоида и плаћених медија. Рекао је да неће учествовати у припејд новинарству.

Све је то лукаво смишљено, да би председник ослабио, председник Владе остао без подршке председника Републике, а народ који предводи и који је гласао за њега, остане без лидера. Жеља им је да сам одустане, јер немају храбрости да се супротставе отворено.

Они који га знају, а то је већина у Србији, знају да се председник није уплашио. Да никад неће погизати Устав и да ће истрајати на очувању Косова и Метохије. То ће наставити да ради, упркос још горим и бестијалнијим нападима који га очекују.

Поред њему својствене постојаности, посебну снагу му даје његов народ, за чији ће опстанак и бољи живот наставити бескомпромисно да се бори. На крају крајева одлучује народ, а не медији, ко је како радио, и какав је резултат остварио. Пишем овај текст, зато што нестеговорена истина неће изаћи на видело сама од себе. Не виде сви чињенице исто, нити сви могу да виде стварност какав је постао. Међутим, написана, наћи ће свој пут... ❏

*Савешњик за медије
председника Републике Србије

